

EVROPSKI PARLAMENT

2009 - 2014

Odbor za razvoj

2012/2143(INI)

19.2.2013

MNENJE

Odbora za razvoj

za Odbor za zunanje zadeve

o priporočilu Svetu o načelu Združenih narodov „odgovornost zaščititi“ (R2P)
(2012/2143(INI))

Pripravljavec mnenja: Michael Cashman.

PA_NonLeg

POBUDE

Odbor za razvoj poziva Odbor za zunanje zadeve kot pristojni odbor, da v svoj predlog resolucije vključi naslednje pobude:

1. ob upoštevanju resolucij varnostnega sveta Združenih narodov 1325 (2000) in 1820 (2008) o ženskah, miru in varnosti, resolucije varnostnega sveta Združenih narodov 1888 (2009) o spolnem nasilju nad ženskami in otroki v oboroženih spopadih, resolucije varnostnega sveta Združenih narodov 1889 (2009) za krepitev izvajanja in spremljanja, resolucije varnostnega sveta Združenih narodov 1325 (2000) ter resolucije varnostnega sveta Združenih narodov 1960 (2010), s katero je bil oblikovan mehanizem za zbiranje podatkov o storilcih spolnega nasilja v oboroženih spopadih ter objavo njihovih imen;
2. pozdravlja razvoj koncepta „odgovornost zaščititi“ (R2P), ki jasneje opredeljuje in krepi obstoječe obveznosti držav, da zaščitijo civiliste; poudarja, da je ta koncept, kateremu je botrovala neuspešna izkušnja mednarodne skupnosti v Ruandi leta 1994, nujen za ohranitev skupnosti narodov;
3. kljub temu želi opozoriti na primarnost mednarodnega humanitarnega prava v času oboroženih spopadov in da se mora mednarodna skupnost osredotočiti na njegovo boljše izvajanje; poudarja, da čeprav R2P ni pravni koncept, temelji na mednarodnem pravu in je ozko usmerjen v štiri vrste kaznivih dejanj – genocid, vojne zločine, etnično čiščenje in zločine proti človečnosti, tako v času oboroženih spopadov kot tudi v miru; poudarja, da je treba v okvir R2P vključiti močan vidik enakosti spolov;
4. poudarja, da je treba spremeniti način pristopa do načela R2P, saj bi ga morali vključiti v vse naše modele razvojnega sodelovanja, humanitarne pomoči in kriznega upravljanja, nadgraditi pa bi morali tudi vse programe, ki ga že vsebujejo;
5. poudarja, da je v razmerah, kjer se uveljavlja R2P, izredno pomembno ohraniti razlikovanje med pooblastili vojaških in humanitarnih akterjev, da se ohrani dojemanje nevtralnosti in nepristranskosti vseh humanitarnih akterjev in se ne ogrozi učinkovita dostava pomoči ter zdravstvene ali kakršne koli druge podpore, dostop do prejemnikov in osebna varnost humanitarnega osebja na terenu;
6. poudarja, da je R2P najprej preventivna doktrina in da bi moralo vojaško posredovanje biti zadnja možnost v razmerah R2P; poziva, naj se R2P, kadar je le mogoče, izvaja najprej in predvsem z diplomatskimi in dolgoročnimi razvojnimi dejavnostmi, osredotočenimi na razvoj zmogljivosti na področju človekovih pravic, dobrega upravljanja, pravne države, zmanjševanja revščine ter poudarka na izobraževanju in zdravju, preprečevanja spopadov s pomočjo izobraževanja in širjenja trgovine, učinkovitega nadzora nad oboroževanjem in preprečevanja nezakonitega trgovanja z orožjem ter krepitev sistemov zgodnjega opozarjanja; poleg tega opozarja, da obstaja veliko nevojaških prisilnih alternativ, kot so preventivna diplomacija, sankcije, mehanizmi odgovornosti in mediacija; poudarja, da mora EU na področju preprečevanja spopadov ohraniti glavno vlogo;
7. ob upoštevanju, da je varnost ljudi osnovni pogoj za razvoj, poudarja, da bi bilo treba našo

zavezo do R2P vključiti med zaveze za uresničevanje razvojnih ciljev tisočletja in v vse okvire za obdobje po letu 2015; to vključuje uporabo vseh razpoložljivih orodij za krepitev demokratičnih institucij, zmanjševanje revščine in trajnostni razvoj;

8. opozarja, da je sodelovanje z regionalnimi organizacijami pomembna razsežnost dela na področju R2P; zato poziva h krepitvi regionalnih zmogljivosti za preprečevanje in k opredelitvi učinkovitih politik za preprečevanje zgoraj navedenih štirih vrst kaznivih dejanj; ugotavlja, da bo prihodnji vrh EU-Afrika leta 2014 lepa priložnost, da se izkaže naša podpora vodstvu Afriške unije in spodbudi prevzemanje vodilne vloge Afrike v zvezi z R2P;
9. poudarja, da je treba R2P vključiti v naše ukrepe v fazi vzpostavljanju miru in fazi, ki sledi konfliktu, na takšen način, da bomo lahko zagotovili stalno podporo temu konceptu;
10. poziva visoko predstavnico/podpredsednico, države članice in naše mednarodne partnerje, naj uporabijo rezultate preteklih izkušenj v zvezi z R2P v Libiji leta 2011 in s sedanjo nezmožnostjo ukrepanja v Siriji, da bi se v posebnih primerih izboljšala skladnost izvajanja R2P;
11. poziva visoko predstavnico/podpredsednico, države članice EU, ki so stalne članice varnostnega sveta ZN, in vse naše mednarodne partnerje, naj zagotovijo popolno skladnost morebitnih prihodnjih sprememb načela R2P z mednarodnim humanitarnim pravom ter naj se v prihodnjih primerih, ko se bo uporabljal pristop R2P, zavzamejo za popolno spoštovanje mednarodnega humanitarnega prava ter to tudi spremljajo;
12. poziva EU, naj spodbuja R2P v OZN in si prizadeva za univerzalnost tega načela kot bistvenega dela modela kolektivne varnosti, ki temelji na multilateralizmu in prednostni vlogi ZN ter je povezan s krepitvijo Mednarodnega kazenskega sodišča; opozarja, da R2P vključuje tudi odgovornost za boj proti nekaznovanosti.

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	19.2.2013
Izid končnega glasovanja	+: 26 -: 0 0: 0
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Thijs Berman, Michael Cashman, Ricardo Cortés Lastra, Nirj Deva, Leonidas Donskis, Mikael Gustafsson, Filip Kaczmarek, Michał Tomasz Kamiński, Miguel Angel Martínez Martínez, Gay Mitchell, Norbert Neuser, Jean Roatta, Birgit Schnieber-Jastram, Michèle Striffler, Alf Svensson, Keith Taylor, Eleni Teoharus (Eleni Theocharous), Patrice Tirolien, Anna Záborská
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Philippe Boulland, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Enrique Guerrero Salom, Isabella Lövin, Gesine Meissner, Bart Staes
Namestniki (člen 187(2)), navzoči pri končnem glasovanju	George Lyon.